

Иван Вазов

Два сфинкса

В полите зелени на Средна гора
два сфинкса недвижни, високо стоят.
От утро до вечер, от мрак до зора
един друг се гледат и вечно мълчат.

Главите им мъртви в небето стърчат,
дух някой на вечност от тях ни лети,
кат тъмни преданья те в хаоса бдят,
кат две вкаменени и тайни мечти.

И странникът, смаен, мълви отдалеч:
таз гатанка чудна кой там е фърлил?
И странникът мислено носи се веч
при жежкия пясък, при мътния Нил.

Хисар, 1882

КРАЙ

Източник: Словото

Набиране: Дия Ангелова, Мартин Митов, Живко Иванов и студенти от Пловдивския университет

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5194>]